

Megfakult ünnepek

2013 november 08. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Édesanyám november 7-én született. Mesélte, gyermekkorában meg volt róla gy?z?dve, hogy az ? születésnapját is ünnepli ezen a piros bet?s ünnepen. Pedig még a sokat szidott Horthy rendszerben született.

Bár arra a szörny?, kirekeszt? rendszerre nem emlékezett. Ahogy a háború borzalmait is kisgyermekként élte át.

Szerencséjére hét évesen még nem volt kihívás a h?s szovjet katonák vágyainak.

Édesapám mesélte, hogy nagyapám a három leányát (a korabeli stílus szerinti retusált fotókat nézve mindhárom nagynéném igencsak szemrevaló menyecske lehetett) kénytelen volt a padláson bújtatni, amíg a II. Ukrán Front (így hívták?) elhagyta Szegedet és környékét. Az már külön vicc, hogy a régen és ma is Kálvária sugárútnak hívott, Baja felé vezet? széles utat Tolbuchin sugárútnak nevezték át, pedig nem is Tolbuchin volt, aki errefelé harcolt… De kicsire nem adunk…

S miért volt a Kálvária sgt kálvária? Mert épült ott a XIX. század végén közadakozásból egy kápolna, el?tte a téren szép stációkkal. De a háborúban bombatalálatot kapott, s az új urak (akarom mondani elvtársak) nem engedték újjáépíteni. Majd a hatvanas években azt mondták, ez életveszélyes, ezért elbontották és a helyébe épült egy…benzinkút…

Visszatérve édesanyámhoz, aki november 7-én született, sokáig azt sem tudta, hogy az ? édesapját a h?s szovjet katonák l?tték agyon. Nem, nem harcokban… Tulajdonképpen anyai nagyapámnak a családi legendárium szerint nem is kellett volna bevonulnia, mivel három gyermekesként nagycsaládosnak számított. De amikor a sorozáson volt, nem merte mondani, hogy három gyermeke van, ezért besorozták. Fogságba esett, s a szovjetek er?ltetett menetben kísérték a foglyokat. Nagyapám alacsony, kövér ember volt, nem bírta az iramot, s amikor kid?lt a sorból, egyszer?en lel?tték…

Édesanyám mesélte, egy fehérvár környéki plébánia káplánjától kaptak egy levelet, melyben leírta, hogy egy szántóföld szélén temette el. Édesanyámat a szegény nagynénje nevelte, pénzük sem volt arra, hogy elutazzanak a sírhoz. Maradt egy apa ködös emléke a háború idejéb?l…

Édesanyám november 7-én született, mely pirosbet?s ünnep lett, munkaszüneti nap, amikor ünnepelhettük a gyarmatosítók h?si tetteit, hogy megvívták a Nagy Októberi Szocialista Forradalmat (novemberben). Gyerekként ezt soha nem értettem. Nehéz is volt a kommunizmusban beszélni a római pápa naptárreformjáról… Ám a városi legenda szerint a NOSZF nem más volt, mint néhány részeg matróz randalírozása Szentpéterváron…

Édesanyám, bár november 7-én született életét jó katolikusként élte le. Minden vasárnap ott volt a templomban. Gyerekkorában a Szeged melletti részen nem volt falu, csak tanyavilág, sok-sok (no már megint a Horthy-korszak) Kelbelsberg iskolával. Némelyikben vasárnaponként a környékbelieknek szentmisével.

Akkoriban még a pap is gyalog, esetleg biciklivel járt (ha nem volt nagy sár, vagy homok), esetleg valamelyik gazda lovaskocsival vitte el a szentmise helyszínére. Ezért a tanyasi iskola közelében lakók közül találtak valakit, akinél egy kosárban ott voltak a szentmiséhez való kellékek, hogy ne a papnak kelljen cipelnie. Mint esetünkben édesanyám nagynénjénél.

Mentek minden vasárnap délután, vitték a garabolyt, benne a szentmise kellékeivel és el?készültek a szentmiséhez. A következ? hét elején a nagynéni már küldte édesanyámat a szomszédba miseborért. Ami kellett a következ? szentmiséhez. Majd hogy-hogynem, csütörtökre elkopott a misebor, így újra kellett menni, hogy a papnak az áldozathoz legalább egy kortynyi jusson. Amikor a néni meghalt, édesanyám vette át a szerepét: vitte a garabolyt, akkoriban már csak havonta egyszer el?készült a szentmisére.

Majd jött a rendszerváltás. A piros bet?s november 7-e is feketévé fakult. A hívek nagy része és a pap is autóval járt, a tanyasi iskola már régen bezárt, no meg a faluban (ekkor már régen falu) két templom is volt, semmi szükség a tanyasi istentiszteletekre. No meg már a kutya sem járt volna oda…

Egész életében azon sóhajtozott, hogy milyen jó lett volna a faluban lakni, közel a templomhoz… Nem így alakult. Utolsó éveiben a közeli kisváros id?sek otthonában csillogó szemmel várta a heti imaórákat, havonta a papot, amikor eljött megáldoztatni az id?seket, de a lába annyira fájt, hogy nem tudott elsétálni a közeli templomba. Az idei november 7-ét, mely csak neki lett volna piros bet?s, már nem élhette meg... Két héten múlott...

Amikor már szabadon lehetett választani, soha nem szavazott a baloldalra, viseljenek bár ilyen-olyan köntöst. Azokra, akik zsigerb?l kereszténységellenesek, azokra, akik akár többször is bérmálkoznak, azok utódaira, akik negyven éven keresztül elhitették velünk, hogy a h?s szovjet katonák azért jöttek, hogy felszabadítsanak bennünket...

Nos, a Kálvária téren a benzinkutat már régen elbontották. Pár éve a helyén egy dombot hordtak össze, mely tetején egy kereszt hirdeti a hajdan volt kápolna helyét.

Nawesh

Szerz? a Flag Polgári M?hely tagja

Ajánló